

har den og den Ret, og hvis det er Tilfældet, vil man ved denne Bestemmelse komme til at berøre disse privatretlige Overenskomster, ligesom der ogsaa paa anden Maade kunde være nogen Ulempe ved en saadan Forandring. Jeg skal ikke omtale dette nærmere.

Jeg hører nu, at den ærede Indenrigsminister og Ordføreren ere enige med hinanden om, at Loven, som den nu er, ville de ikke bruge, og enten faae vi den da at se igjen i Aar eller ogsaa ad Aare, og saa kan man jo nærmere tænke over det Spørgsmaal, der er stillet frem for os i den sidste Time i dette Endringsforslag, og jeg skal derfor overlade Endringsforslaget til dets Skjæbne. Jeg forstaaer ikke min ærede Ven fra Præstø Amts 3die Valgkreds (Veth), naar han ikke tør stemme for Loven af Hensyn til det andet Stykke i § 7. (Veth: Det er sidste Stykke i § 7). Na, jeg vil dog nævne andet Stykke først. I Forening med andre ærede Medlemmer havde jeg ved 2den Behandling foreslaaet, at andet Stykke skulde udgaa, ikke fordi vi vare mod selve Bestemmelsen — thi de 3 af Forslagsstillerne til det Forslag, der blev vedtaget ved 2den Behandling, vare ikke mod selve Bestemmelsen — men vi mente, at det Spørgsmaal ogsaa kunde finde sin Afgjørelse ved den i § 6, saaledes som den blev vedtaget ved 2den Behandling, omhandlede Lov. Det forstyrreder iøvrigt ikke vor Tankegang, at den bliver staaende; derimod vil jeg indrømme, at det Stykke, ligesom ogsaa det sidste Stykke i § 7, maa forstyrre det ærede Medlem, der nu talte; thi begge Dele høre sammen, hvilket ogsaa blev rigtig betegnet af det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (Højmark) den Gang. Det ærede Medlem vil fastholde det fakultative System, vil have Loven kun betegnet som fakultativ, saa at Enhver kan bruge den, om han vil, eller lade være. Sigter det ærede Medlems Bemærkning hertil, da fandt det imidlertid sin Afgjørelse ved 2den Behandling derhen, at der var 25 Medlemmer, der stemte for Forslaget, og hele det øvrige Thing imod, og det uaagtet det efter min Formening blev foresøgt klart og godt af den ærede Ordfører for dette System. Saa vidt jeg har forstaaet den ærede Ordfører for dette System, vilde de nu afviescere ved Loven, hvis den høitærede Minister og Ordføreren vilde det, det vil sige, hvis de mod dem forenede Magter vilde det, saa vilde de høre sig for Afstemningen. Men hvis man vilde tvinge sin Krig igjennem ogsaa mod det Standpunkt, der seirede ved 2den Behandling, saa vilde det ærede Mindretal, som vi vel faae at høre, forbeholde sig sin Stilling an-

gaende det fakultative System. Skulde det ærede Medlem fra Præstø imidlertid mene, at man ikke Mand og Mand imellem kan bruge sine gamle Veieredstaber udover de 6 Aar, naar der ikke derved forstaaes ifølge Sprogbrugen Handel, Vandel, Kjøb og Salg, altsaa overhovedet, hvad der kan være Gjenstand for nogen som helst Rettergang, saa antager jeg, at han har faaet et Indtryk af Loven, som ikke ganske stemmer med dens Indhold. Jeg tror ikke, den saaledes befatter sig med at gaa omkring som Politispion og spørge, hvem der veier og maaler med gammel Maal og Vægt. Det er sikkert nok, at Mangfoldige, selv efter de 6 Aar, ville bruge de gamle Maal, saa længe de leve. Det er Kjøbmændene, dem, som skulle holde justeret Maal i Handel og Vandel, der kunne blive Gjenstand for Rettergang, og som overhovedet ere bundne ved Lovens obligatoriske Bestemmelser. Der fremkom ved 2den Behandling, vistnok ogsaa fra det ærede Medlem, den Bemærkning, at naar en gammel Kone kom ind i en Butik og forlangte et Par Allen Sirts, vilde hun blive straffet; men det er aabenbart en fuldstændig Misforstaaelse; men hvis en Kjøbmand efter de 6 Aars Forløb følger efter Allenmaal, saa kan han blive straffet; men hvis Kjøbmanden derimod maaler med Metermaal, naar der forlanges 2 Allen Sirts, og saa siger: der har De 2 Allen efter Deres Maal, saa er der vel Intet dertil at sige.

Jeg troede egentlig, at vi her i Thinget, som vedtog Loven i dens nuværende Skikkelse, havde forjert en anden Medfart af den ærede Minister, end vi have faaet. Regjeringen forlangte for 12—13 Aar, eller rettere sagt for 16 Aar siden, en Bevilling til en Normalmeter og et Normalkilogram til Forberedelse af denne Sags Indførelse. Men siden har den Intetsomhelst gjort for Forberedelsen undtagen det, at den for 12—13 Aar siden forelagde et Lovforslag, af hvilket dette er en Kopi. Nu har den saapludselig — saaledes er min Opfattelse — ladet sig mande op af et skandinavisk nationaløkonomisk Møde til at skrive Loven af paant og forelægge den. Naar vi da desuagtet sige: Ja, vi gaa ind paa Systemet; vi ere villige til at anerkende det ved Lov, og vi saa møde den Modstand, en saadan Afvisning, at man siger til os: Gjør I Forandring paa at faae den Indrømmelse at have Haand i Hante med Juster væsenet og med de øvrige Bestemmelser i den nye § 6, saa ville vi ikke gjøre denne Indrømmelse, da forekommer dette mig lidt strængt imod os; som troede, at vi vare gaaede meget vidt i Indrømmelser og vare meget hurtige til at